உ

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

கும்பகோணம்.

ப்ரசுரம் 61.

ஆபஸ்தம்ப தர்ம ஸூத்ரம்

ஸ்ரீமத் ஆபஸ்தம்ப மஹர்ஷி, உலகிலுள்ள ஸகல சராசர ப்ராணிகளிடமும் அவ்யாஜ பரமகருணையால் அவைகளின் உஜ்ஜீவனார்த்தமாக அருளிய **தர்மஸூத்ர** மென்கிற க்ரந்தரத்நத்தை, ஸகல ஆஸ்திகர்களும் நன்று அறிந்து ச்ரேயஸ்ஸைப் பெறவேண்டுமென்கிற உயரிய நோக்கத்துடன் ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீமத் ஆசார்ய பாதாளுடைய ஆக்ஞையையும் அநுக்க்ரஹத்தையும் முன்னிட்டு வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை தமிழ் மொழிப்பெயர்புடன் வெளியிட்டிருப்பது தர்ம ப்ரசார கைங்கர்யத்தில் வெகு முக்யமானது. இதனால் தார்மிக உலகுக்குப் பரம உபகாரம் ஏற்படக்கூடும்.

இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் நமது ஆசார்யச்ரேஷ்டரான ஆபஸ்தம்ப முனிவரின் மஹிமைகளையும், அவர் செய்தருளிய வேத ஸாரமான க்ரந்தங்களையும், அவைகளிலுள்ள லோகஹிதகரங்களான தர்ம தத்வங்களையும் அறிந்துகொள்ள உத்ஸாகம் ஏற்படுவது இயற்கையே. துரத்ருஷ்டவசமாக, இந்தப் பாரத புண்ய தேசத்தில் அன்னிய தேச பாஷா, ஆரார, வேஷாதிகள் பரவிய காரணமாக நம்மவர்கள் வெகு நீண்ட காலமாக நமது வேதாதி உப்பம ப்ரமாணங்களையும், அவைகளை விவரணம் செய்யும் கல்பஸூத்ர ஸ்ம்ருதி ப்ரமாணாதி க்ரந்தங்களையும் அடியோடு மறந்து நிற்கிறோம். வைதிக மதத்திலுள்ள ப்ரமாணக்ரந்தங்களின் பெயரைக்கூட நம்மில் பலர் தற்காலம் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள்.

மனிதர்கள் பிறவி முதல் கடைசிவரையில் உலக வாழ்க்கையில் அநுஸரிக்க வேண்டிய முறைகளயும், அன்றாட வாழ்க்கையில் செய்யவேண்டிய கடமைகளையுமே தர்ம ஸூத்ரத்தில் ருஷி போதிக்கிறார். அவைகளில் க்ஷத்ரியன் அரசனாயிருந்து ப்ரஜாபாலனம் செய்யவேண்டிய ராஜ தர்மங்களும், அடங்கியிருக்கின்றன. வர்ணதர்மங்களும், ஆச்ரம தர்மங்களும், ப்ராயச்சித்தம், தாயபாகம் முதலிய பற்பல விஷயங்களும் தர்மஸூத்ரத்தில் விதிக்கப்படுகின்றன.

ஆகையால் தர்மஸூத்ரமென்பது வைதிகமதத்தின் சட்டம் போன்றது. இதைச் செய்யலாம், இதைச் செய்யலாகாது என்ற விதி, நிஷேதரூபமாகியது. ஈச்வர ஸ்ருஷ்டியில் ஸகல மனிதர்களுக்கும் ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் ஸ்தாவர ப்ராணிகளுக்கும் கூட அபயம் கொடுத்து ந்யாயம் வழங்க ஆபஸ்தம்பர் செய்துள்ள லோக க்ஷேமகரமான விதிகளைச் சிலவற்றையாவது உதாரணமாக எடுத்துக் கூறுவோம்.

தர்மஸூத்ரத்தின் ப்ரயோஜனம்.

மனிதன் அன்றாட வாழ்க்கையிலும், ஸமூஹத்தின் உறுப்பினன் என்ற முறையிலும் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களை தர்மஸூத்ரம் சொல்லுகிறது. வர்ணாச்ரம தர்ம முறைகள் போதிக்கபடுவதுடன் ஸமூஹம், பொருளாதாரம், அரசியல் போன்ற துறைகளில் மனிதன் எப்படி வாழவேண்டுமென்பதற்கான எல்லாவிதத் திட்டங்களும் தர்மஸூத்ரத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் காணலாம். உலக வாழ்க்கையே தர்ம மூலமாக (தர்ம அடிப்படையாக) அமைந்துள்ளது.

இதை ச்ருதியானது,

" ധർമോ വിശ്വസ്യ ജഗതഃ പ്രതിഷ്ഠാ, ധർമേ സർവം പ്രതിഷ്ഠിതം"

எல்லா உலகத்திற்கும் தர்மமே நிலையிடம். தர்மமென்ற அஸ்திவார ஆதாரம் அசைந்தால் அதன்மேல் நிலைத்திருப்பவையும் ஆட்டங்கண்டு கீழே விழுமென்பது ச்ருதியின் கருத்து.

இவ்வாறு உலக வாழ்க்கையைத் தர்ம மூலமாக நிர்ணயித்து மனித வாழ்க்கையைப் பந்தோபஸ்து செய்த மதம் நமது வைதிக ஹிந்து மதம் ஒன்றுதான். மற்ற மதங்களில் இந்த விசேஷம் காணமுடியாது. இவ்விஷயத்தில் தர்மஸூத்ரங்கள் பெரும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

ஓர் தனிச் சிறப்பு.
ஸ்ரீ பகவத்பாத விவரணம்.

மற்ற ஸூத்ரங்களுக்கில்லாத தனிப்பெருமை ஆபஸ்தம்பஸூத்ரத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ள அத்யாத்ம படலத்திற்கு மட்டும் ஆத்ய ஸ்ரீபகவத்பாதாசார்யாள் வ்யாக்யானம் செய்தருளியிருக்கிறார்கள். ஈச்வராம்சமாக அவதரித்து, ஜகதாசார்யகம்செய்து, அவைதிகமத நிரஸனம்பண்ணி, வைதிக மத ப்ரதிஷ்டாபனம் செய்த ஸ்ரீமத் ஆசார்யாள் ப்ரம்ஹஸூத்ரம், உபநிஷத் போன்றவைகளுக்குப் பாஷ்யம் செய்து உபகரித்ததுபோல் ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரத்தின் ஒரு பாகத்திற்கும் வெகு கம்பீரமாயும் தெளிவாயும் ஓர் விவரணம் செய்தருளியது ஆபஸ்தம்பரின் மஹிமையையும் அந்த ஸூத்ரத்தின் கௌரவத்தையும் விளக்குகிறது. தர்ம ஸூத்ரத்தின் மத்தியில் அத்யாத்மயோக மென்கிற ஆத்மஞானத்திற்கு அவகாசமென்ன? ஆத்மஞானமென்ற உயர்நிலையும் அதற்கு ஸாதனமான, காம க்ரோத லோப மோஹ ஹர்ஷாதி பூததாஹீய தோஷ வர்ஜனமும் தர்மத்தில் சேர்ந்ததென்பன முதலிய தத்வங்களை ஸ்ரீபகவத் பாத விவரணம் விவரிக்கிறது. ஸ்ரீ ஆசார்யாள் நமது வ்யாக்யானத்தில் பலவிடங்களில் ஆபஸ்தம்பரை "பகவான்" என்றும், "ஆசார்யர்" என்றும் வெகு கௌரவத்துடன் நிர்த்தேசிப்பதும் ஆபஸ்தம்பர் மஹிமையை ஸ்திரப்படுத்துகிறது.

ப்ரதிபாதிக்கப்படும் விஷயங்கள்

ஆபஸ்தம்ப தர்மஸூத்ரத்தில் வரிசையாக ப்ரதிபாதிக்கப்படும் விஷயங்களாவன:- வைதிகமத ப்ரமாணஸவரூபம், உபநயந காலம், ப்ரம்ஹசாரி நியமங்கள், வித்யாப்யாஸ காலம், ஓய்வுக் காலம், க்ருஹஸ்த தர்மங்கள், பஞ்சயக்ஞ அதிதி பூஜாதிக்ரமங்கள், போஜன நியமங்கள், பஞ்ச மஹாபாதக தோஷ ப்ராயச் சித்தாதிகள், ச்ராத்த விதி, வானப்ரஸ்த ஸந்யாஸ விதிகள், ராஜ தர்மங்கள், ஜீவனோபாயம், வ்யாபாராதிகள், தாய்பாகம், வ்யவஹாரம் போன்றவைகளும், இன்னும் பலவித அவாந்தர தர்மங்களும், பொதுத் தர்மங்களும் ஆங்காங்கே சொல்லப்படுகின்றன.

வேதங்களும் ருஷிகளும்.

ஆபஸ்தம்பர் தமது ஸூத்ரத்தில் பொதுவாயும், குறிப்பாயும் மூன்று வேதங்களையும் ப்ரமாணமாக எடுக்கிறார். அதர்வண வேதத்தயும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ருஷிகளில் காண்வர், புஷ்கரஸாதி, வார்ஷ்யாயணி, ஹாரீதர் போன்றவர்களுத் தமது நிர்ணயத்திற்கு ப்ரமாணமாக எடுக்கிறார். அபிப்ராயபேதமுள்ள விடங்களிலும் எடுக்கிறார். கௌதமர், போதாயனர், மனு, ப்ராசராதி பெயர்கள் எடுக்கப்படவிலலை. புராணங்களையும், முக்யமாக பவிஷ்யத் புராணத்தையும் உதாஹரித்துள்ளார்.

போதாயன சிஷ்யரா ?

போதாயநஸூத்ர வ்யாக்யாதாவான யக்ஞேச்வரர் ஆபஸ்தம்பரைப் போதாயன சிஷ்யரென்று சொல்லுகிறார்,

“ யஸ்யாவஸ்தம்ப ஊகாயிகூஶதயஜுஷாம் வாரமொ ஜுவ்யுஶிஷ்யஃ”

என்று. ஆனால் சிஷ்ட வ்யவஹாரத்தில் இது பஹுளமாகக் காணப்படவில்லை. ஆபஸ்தம்பர் தமது ஸூத்ரமெங்குமே போதாயனர் பெயரைக் குறிப்பிட்டதாகத் தெரியவில்லை.

போதாயன ஸூத்ரத்திற்கும் ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரத்திற்கும் விரோதமிருப்பதாக வெள்ளைக்கார விமர்சகர்கள் சொல்லும் விஷயங்களை மற்றொரு ஸமயம் விசாரிப்போம்.

த்ருஷ்ட பலனா ? அத்ருஷ்ட பலனா ?

தர்மஸூத்ரங்களில் விதிக்கப்படுகிற தர்மங்களை மனிதன் அநுஷ்டிப்பதால் இஹலோக லௌகிக ப்ரயோஜனம் பலனா! அல்லது பரலோக ஹிதம் பலனா! என்ற பெரிய கேள்வி ஏற்படுகிறது. லௌகிக ப்ரயோஜனமில்லை யென்றால் நமது ஹிந்துமதம் அநுபவத்திற்கு உபயோகப்படாத மூட நம்மிக்கை மதமென்று குறைகூற நேரிடுகிறது. லௌகிக ப்ரயோஜனமே பலன் என்று சொன்னால் இந்த மதமும் ஒருவாறு லோகாயதிக மத மாகிவிடும். இந்தத் தர்மஸங்கடமான

விவாதம்பற்றி ஆபஸ்தம்பர் காட்டியவழி யாவரும் அங்கீகரிக்கக் கூடியது. இரண்டும் கலந்த மதமென்கிறார் ஸூத்ரகாரர்,

நெஶം ளௌகிகஊயூ́ம் வூஈஸ்ஷ்ரூத்ர யஊ́ாநு உரெகூ நிஷ்ஷூா ஹ்ரூஹ்ரூ்உயெ

ஹவநுதி । தஉநூவதூ́ஶாநொ நஈ கூாய ஈாஃரூதி ॥

இத்யாதி ஸூத்ரங்களால், "லௌகிக ப்ரயோஜனத்தை முன்னிட்டுத் தர்மங்களை ஆசரிக்கக்கூடாதென்றும், முடிவில் அவை நிஷ்பலங்களாகிவிடுகின்றனவென்றும், நரகாதி தோஷம் ஏற்படும் என்றும் லௌகிக ப்ரயோஜனத்தை நிந்திக்கிறார். மேலும்,

'ஹ்ரூஷீ்டொ உ்ரூவ்ரூதி । உ்ரூவீ்தொ யஊ́ஊதிகூ்ராஊதி ।

யஊ́ா திகூ்ஊணெ வூநநூ́ஈகூঃ' ॥

என்பதால், "ஹர்ஷம் கர்வத்திற்குக்காரணம். கர்வமடைந்தவன் தர்மத்தை அதிலங்கனம் செய்வான். அதனால் நரகம் வரும்" என்று த்ருஷ்ட ப்ரயோஹனத்திலுள்ள தீங்குகளையும் காட்டுகிறார்.

இவ்வாறு லௌகிக ப்ரயோஜனத்திற்காகத் தர்ம்மநுஷ்டிப்பதை நிந்திக்கும் ஆபஸ்தம்பர் பலவிடங்களில் பல தர்மங்களுக்கு ஆயுஸ், ஆரோக்யம், ப்ரஜை, தனம், புஷ்டி முதலிய லௌகிக ப்ரயோஜனத்தையும் பலனாகக் கூறுகிறார். அவைகளையும் தர்மமென்றே வ்யவஹரிக்கிறார்.

வ்ரூஹூ்தெயொஉகெ ஶ்ராஜெ வாஸொ யாஊ́ரூঃ

என்கிறதால், விறகு, தீர்த்தம் முதலியவை ஏராளமாகக் கிடைக்கும் க்ராமத்தில் வஸிப்பது தர்மம் என்கிறார். ' பாஹூ்ஹ்ராம் உ நஃிதாஈணஂ' கையால் நீந்தி நதியைத் தாண்டக்கூடாது என்கிறார். ' ஸஂஶயிதாம் உ நாவம்' என்பதால் ஓடமானது அக்கரைபோய்ச் சேராத நிலைமையில் பழுதாயிரிப்பதாகத் தோன்றினால் அதில் ஏறக்கூடாதென்கிறார். இதுபோல் "ஜலத்தில் ச்லாகையுடன் ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது", "ஸ்த்ரீகளுடன் அவச்யமான அளவுக்குத் தான் பேசலாம்", இத்யாதியான கணக்கற்ற விதிகளுக்கு த்ருஷ்ட ப்ரயோஜனமே தகுதியாகியிருக்கிறது. தீர்த்தம், விறகு ஸம்ருத்தியுள்ள க்ராமவாஸத்தால் ஸுக ஜீவனம் நடத்தலாம். நதியில் நீந்தினால் அபாயம் உண்டாகலாம், ஸ்த்ரீகளுடன் அதிகம் பேசினால் ஸந்மார்க்கம் கெடலாம், இத்யாதி லௌகிக ப்ரயோஜனங்கள் இந்த விதிகளுக்கு இருக்கிறது.

த்ருஷ்ட ப்ரயோஜனமுள்ளவிடங்களில் லோக ஸ்வபாவட்தாலேயே மனிதனுக்கு ப்ரவ்ருத்தி ஏற்படுகிறது. ஆதில் சாஸ்த்ரமோ தர்மத்வ புத்தியோ வேண்டியதில்லை. பசித்தால் தானாகவே சாப்பிடுகிறான்; இதில் "சாப்பிட வேண்டும்" என்று ஒருவிதி அநாவச்யகம். ஸுக ஜீவனம் வேண்டுமானால் நல்ல க்ராமத்தில் வஸிக்கிறான். இதற்கு சாஸ்த்ரவிதி எதற்கு? அஹிம்ஸை, ஸத்யம், திருடாமை முதலிய ஸகல ஸாமான்ய தர்மங்களுக்கும், பல விசேஷ தர்மங்களுக்கும் த்ருஷ்ட ப்ரயோஜனம் காணப்படுவதால் சாஸ்த்ர உபதேசமே இவைகளைப்-பற்றி வேண்டியதில்லையென்று ஏற்படும்.

மீமாம்ஸகர்கள் 'வ்ரீஹீ நவஹநுதி' இத்யாதி விதிகளை நியமவிதியென்று தீர்மானிக்கிறார்கள். நெல்லை அரிசியாக்கவேண்டுமானால் உரலில் போட்டுக் குற்றவேண்டுமென்பது லோகரீதியில் ஸித்தமாயிருக்கிறது. இப்படியிருக்க "நெல்லை குற்று" என்று மேற்படிவிதியொன்று எதற்காக? உரலிலேயே குற்றவேண்டும், நகத்தால் உரிப்பது முதலிய உபாயங்களால் அரிசியாக்கக்கூடாதென்ற நியமத்தைப் போதிப்பதற்காக அந்த விதி ஏற்பட்டதென்று மீமாம்ஸகர்களின் ஸமாதானம்.

ஆனால் ஆபஸ்தம்பர் இந்த ஸமாதானத்தை ஏற்கலில்லையென்றே தெரிகிறது. ஸகல தர்மங்களுக்கும் அத்ருஷ்ட ப்ரயோஜனம் முக்யமென்பது அவருடைய அபிப்ராயமாக இருக்கிறது. த்ருஷ்ட ப்ரயோஜனத்தை ஒப்பினால் தர்மத்வமே குலைந்துவிடுமென்று அவர் நினைக்கிறார். கீழே சொல்லிய ' ஹ்ருஷ்டோ த்ருப்யதி ' முதலான ஸூத்ரங்களே இதை ருஜுப்பிக்கின்றன. எல்லா விதிகளும் அபூர்வ விதிகளென்றே அவர் எண்ணம்.

ஆனால் பலவிதிகளில் த்ருஷ்ட ப்ரயோஜனம் சொல்லப்பட்டபோதிலும், அது ஸாக்ஷாத்தாக இல்லாவிடினும், பரம்பரையாக அத்ருஷ்ட பலனுக்கு ஸஹகாரியாயிருந்து உபகரிக்கிறது. தீர்த்த வஸதியும், காஷ்ட வஸதியுமுள்ள க்ராமத்தில் வஸிப்பதானது அவனுடைய ஸ்நாந அக்நிகார்யாதி தர்மங்கள் நன் கு நடைபெற ஹேதுவாயிருப்பதால் பரம்பரையாக அது அத்ருஷ்ட பலனுக்கு உதவும் தர்மமாகிறது. இம்மாதிரியே ஆயுள், ஆரோக்யம், ப்ரஜாஸந்ததி இத்யாதி த்ருஷ்ட பலன் களும் அத்ருஷ்ட பலனுள்ள தர்மங்களுக்கு உதவியாயிருப்பதன் மூலம் தர்மங்களாகவே கருதப்படவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பரின் அபிப்ராயம்.

இப்படி கைகால்களை அலம்புதல் போன்ற தர்ம விதிகளுக்கும் அத்ருஷ்டம் தான் பலன் என்று கூறும் ஸூத்ரகாரரின் அபிப்பிராயமென்ன? த்ருஷ்ட ப்ரயோஜனமே கிடையாதென்று அவர் எண்ணமா? அல்லது இரண்டாம் பக்ஷமான பலன் அது என்று எண்ணமா?

உலக வாழ்க்கையை நன்கு நடத்த வழிகாட்டும் தர்மவிதிகளில் த்ருஷ்ட ப்ரயோஜனம் கிடையாதென்று எவரும் சொல்லமுடியாது. ஸூத்ரகாரரும் அதை மறுக்கவில்லை.

லௌகிக ப்ரயோஜனங்களுக்கு முக்ய உத்தேசயத்வம் கொடுத்து அதற்காக தர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதையே ஸூத்ரகாரர் நிந்திக்கிறார்.

'நேமம் லௌகிகமர்தம் புரஸ்க்ருத்ய'

என்கிற ஸூத்ரத்தில் லௌகிக பலனை "முக்யமாக முன் வைத்து" தர்மத்தை அநுஷ்டிக்கக்-கூடாதென்பது தெளிவாயிருக்கிறது. ஆகையால் சாஸ்த்ர விதிப்படி தர்மானுஷ்டானம் செய்கையில் லௌகிக ப்ரயோஜனங்கள் அதிலிருந்து தானாகவே உண்டாகுமென்றும் அவை உபாதேயங்கள் தானென்றும் ஆபஸ்தம்ப்ரே உதாஹரணபூர்வமாக விளக்குகிறார்.

'தஜ்யா ஞூஜெ ஸைாயெூ நிஜிகெ ஸாயா மஙூ ஐதநுதுஜெகெ

ஷவம் யஜூஜவி உயயூஜாண ஜயூா கூநுதுஜநுகெ'

என்று, மாம்பழத்திற்காக மாமரத்தை வளர்த்தாலும், அந்த முக்கிய பலனோடு அந்த மரத்தினால் நிழல், வாஸனை முதலிய பலன்களும் தானாகவே கிடைப்பதுபோல், தர்மானுஷ்டானத்தினால் முக்ய உத்தேச்யமான அத்ருக்ஷ்டம் கிடைப்பதோடு லௌகிக ப்ரயோஜனமும் தானாகவே உண்டாகிறது. ஆகையால், தர்மங்களுக்கு அத்ருஷ்ட ப்ரயோஜனம் முக்ய உத்தேச்யமென்றும், த்ருஷ்டபலன் இரண்டாம் பக்ஷமென்றும் தமது தர்மஸூத்ரத்தில் நிர்ணயித்துள்ளார். வைதிகமத மர்யாதை இதுதான். இதைத்தான் "தெய்வீக வாழ்க்கை" என்று நவீந ரீதியில் கூறலாம்.

சில உதாஹரணங்கள்.

இனி தர்மஸூத்ரத்தில் ஆபஸ்தம்பர் ஸமூஹதர்மம், அரசியல், முதலிய பல உபதேசங்கள் செய்திருப்பதில், அவர் லோகஹிதமான கார்யங்களில் எவ்வளவு ச்ரத்தை கொண்டிருந்தார் என்பதையும், வேறு முக்ய விஷயங்கள் சிலவற்றையும் வெளியிடுவாம். தர்மஸூத்ரம் முழுவதும் அதிசயமான தத்வங்கள் நிறைந்து விளங்குவதால் சிலவற்றை மட்டும் உதாரணமாகக் காட்டுவோம்.

மாணவகர்களுக்கு உபதேசம்.

வேதாதி வித்யாப்யாஸகாலத்தில் மாணவகர்கள் அநுஸரிக்கவேண்டிய நியமங்களைப்பற்றி ஆபஸ்தம்பர் வெகு விஸ்தாரமாக உபதேசிக்கிறார். ஆசார்யனிடம் காட்ட வேண்டிய விநயாதி மர்யாதைகள், ஆசார்யனிடம் பேசவேண்டியமுறை, அவன் எதிரில் உட்காரவேண்டிய முறை, ப்ரம்ஹசர்யம் முடியும்வரையில் அநுஸரிக்கவேண்டிய நியமங்கள், கல்விகற்கும் காலம், ஓய்வு காலம், அதாவது அநத்யயநம், இன்னும் பல வெகு முக்யமானவையும், மாணவகனின் ஸந்மார்க்க ஒழுங்கு முறைகளைப் பாதுகாப்பவைகளுமான உபதேசங்களைச் செய்திருப்பதைத் தற்கால வித்யாபிமானிகள் அவச்யம் கவனிக்கவேண்டும். தற்கால மாணவகர்களிடம் ஒழுக்கம் குன்றி, அவிநயம் அதிகரித்துவிட்டதாக வருத்தப்படும் வித்யாத்காரிகளும் ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியுள்ள உபதேசங்களைப் பாஷாந்தரங்களில் மொழி பெயர்த்து அச்சிட்டு மாணவகர்களிடையில் ஒழுங்கு முறைகளை மதரீதியிலும் தர்மரீதியிலும் நமது ருஷிகள் நியமித்திருப்பதுபோல் வேறு எந்த மத ராஜீய திட்டங்களிலும் காணமுடியாதென்பது நிச்சயம். முக்யமாக இந்த நவீநகாலத்தில் மாணவகர்கள் கெட்டுப்போகக் காரணமாயுள்ளவைகளைப் பற்றி ஆபஸ்தம்பர் கூறுவதைப்பார்ப்போம்.

மாணவகன் வித்யாப்யாஸ காலத்தில் ந்ருத்யங்களை, அதாவது நாட்யம், நாடகம் முதலியவைகளைப் பார்க்கக்கூடாதென்று தடுக்கிறார்.

'ஙுநூத்தஉஶீ' என்பதால், ஸினிமாக்களும், டான்ஸுகளும் மிகுந்து மனிதன் ஒழுங்குகளைப் பாழாக்கிவரும் இக்காலத்தில் இந்த விதி எவ்வளவு முக்யமென்பதை விளக்கவேண்டிய ஆவச்யமில்லை. மத தர்ம முறையில் நமது முன்னோர் இதைத் தடுப்பதுதான் விசேஷம். இதுபோல் மாணவகன் ஸபைகள், ஸமாஜங்கள், சூதாட்ட இடங்கள் இவைகளுக்குப் போகக்கூடாதென்றும் ஆபஸ்தம்பர் 'ஸஹாஸ்ஸஶாஜாஂஶதாZமஞா' என்பதால் தடுக்கிறார். மற்றொரு முக்ய நியமமும் கவனிக்கத்தக்கது. மாணவகன் ஜனவாதங்களில் கலந்து கொள்ளக்கூடாதென்று 'ஙஜநவாஉஶீஂஃ' என்பதால் சொல்லுகிறார். "ஜன வாதம்" என்றல் பொதுஜன ஸம்பந்தமுள்ள வ்ருத்தாந்தங்கள் என்று அர்த்தம் சேய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஜனவாதி என்பவன் வேதத்திலும் ப்ரஸ்தாபிக்கப்-பட்டுள்ளான். 'நிரீ ஜதெ்ர ஜநவாஉிநஂ' என்று. ஜன ஸம்பந்தமான ஸமூஹ, பொருளாதார, அரசியல், தொழில், வ்யாபாராதி ஸம்பந்தமுள்ள கார்யமென்று அர்த்தம். இதை "வார்த்தா" என்றும் சொல்லுகிறார்கள். உலக வாழ்க்கையை நடத்த மேற்கண்ட விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது ஆவச்யகம். அதுவும் ஓர் கலைதான். ஆயினும் வித்யாப்யாஸ காலத்தில் மாணவகனாயிருக்கையில் ஜனவாதங்களை அறிந்து கொள்ளுவதோடு நிற்க வேண்டுமேயன்றி அதே கார்யமாக அதில் ஈடுபடக்கூடாதென்றே ஆபஸ்தம்பர் தடுக்கிறார். இதை சீல: என்பதால் விளக்கியுள்ளார்.

மாணவகனுக்குப்போல் ஆசார்யனுக்கும் பல கடமைகளை ஸூத்ரகாரர் விதிப்பதும் கவனிக்கத்தடுந்தது. "மாணாவகர்களைத் தனது பிள்ளையைப்போல் நேசிக்கவேண்டும். ஒன்றையும் மறைத்து வைத்துக்கொள்ளாமல் எல்லா வித்யைகளையும் உபதேசிக்கவேண்டும்" என்று.

'ஹுகுஶிவெநஶநுகாக்ஷு ஸவயுெஜுஷுநவஷூஉய ஶாநஃ ஸுயுகீதொ விஉ்ராஂ ஞாஹயெக'

என்பதால் நியமிக்கிறார்.

மேலும் குருசுச்ரூஷை அவச்யமாயினும் ஆசார்யன் தனது ஸ்வந்த கார்யங்களில் மாணவர்களை அடிக்கடி ஏவிவிட்டு வித்யாப்யாஸத்திற்கு இடைஞ்சல் ஏற்படும்படி செய்யக்கூடாதென்றும் தடுக்கிறார்.

'ந ெநஶஉ்ரயநவிவீநெநா தூயெுஷுவஙுஞூ்ராஉ நாவஸ்ஙு'

என்பதால். இப்படிச்செய்தால் ஆசார்யன் மாணகனைக் கல்வி கற்க இடையூறு செய்கிறவனாகிறான். அதனால் தனது ஆசார்ய அதிகாரத்தையே இழக்கிறான் என்றும் சொல்லுகிறார்,

ஶூவாயெுZவ்ரநாவாயெு ஹவதி ஶ்ருதாக வரிஹாரஶாணஃ

आचार्योऽप्यनाचार्यो भवति श्रुतात् परिहरमाणः

என்பதால். இம்மாதிரி சிஷ்ய ஆசார்ய பக்ஷபாதமில்லாத கல்வித் திட்டம் மிக முக்யமல்லவா? இன்னும் இம்மாதிரி பல உபதேசங்கள் உண்டு.

த்ரவ்ய ஆர்ஜனமும் ஸுகானுபவமும்

ஹிந்துமதமானது வைராக்யத்தைப் போதித்து உலக வாழ்க்கையைப் பாழாக்குவதாக ஹிந்துமத விரோதிகளின் துஷ்ப்ரசாரம். இதை ஆபஸ்தம்பர் தகர்த்தெறிக்கிறார்.

'யொகூா வ யஊயுஙீதெஷு ஜவுவரிஹஹெஷு'

என்பதால். தார்மிகமான முறையில் த்ரவ்ய ஸம்பாதானம் செய்வதை அநுமதிக்கிறார். மேலும் ' ஹொகூா வ யஊாZவிஙுஙாநு ஹொமாநு ' என்பதால் தர்மங்களுக்கு விரோதமின்றி ஐஹிக ஸுகானுபவங்களையும் அநுபவிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். ' ஹவஊஹெள ஹொகூாவஹிஜயதி ' என்று தர்மங்களால் பரலோக ஸௌகர்யத்தை அடைந்து அந்த லோகத்தை வசப்படுத்துகிறதுபோல் ஐஹிகானுபங்களால் இவ்வுலகையும் ஜயிக்கிறானென்றும் கூறுகிறார். மேலும் ஜீவிகைகளைச் சொல்லும் ப்ரகரணத்தில் ஒவ்வொரு வர்ணத்தினருக்கும் ஜீவனார்த்தமாகச் செய்யவேண்டிய வ்யாபாராதி கார்யங்களையும் விதிக்கிறார். ப்ராம்ஹணன் செய்யக்கூடிய க்ரயவிக்ராதி வ்யாபாரங்களையும், இன்ன பதார்த்தத்தை விற்கலாம், இன்னதைக் கூடாது என்று வெகு விஸ்தாரமாக ஆபத்கால ஜீவனம் உள்பட த்ரவ்யார்ஜனத்தை அநுமதித்திருப்பதும் தர்மஸூத்ரத்தில் முக்யமானது. ஹிந்துமதமானது தர்ம் நிர்பந்தங்களையும் பரலோக ச்ரயேஸ்ஸயுமே முக்ய ப்ரயோஜனமாக்கி, மனிதனை இஹ வாழ்க்கையில் ஜீவனத்திற்குத் தவித்துத் தடுமாறி நிற்கும்படி வைக்கவில்லை யென்ற உண்மையை இந்தத் தர்ம ஸுத்ரத்திலிருந்து அறியலாம்.

அதிதிபூஜை, அன்னதானம்.

வைதிக ஹிந்து மதத்தின் விசால நோக்கங்களையும், ஸர்வ ப்ராணி ஹித சிந்தனையும் இந்தத் தர்மஸூத்ரத்திலிருந்து அறியலாம். வைச்வதேவகர்ம, அதிதி பூஜை, அப்யாகத பூஜை, ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் அன்னம் போடுதல் ஆகிய கார்யம் நித்ய கர்மாவில் தர்மமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது முக்ய விசேஷம். பணக்காரன் தனது அதிகப்படியான பணத்தை, தன், தான்ய, வஸ்த்ராதிடானம் மூலமாகப் பிறருக்கு, முக்யமாக ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும்படி சாஸ்த்ர விதியுள்ளது. ப்ரதி தினமும் அந்நம் பக்வமானதும் வைச்வதேவகர்ம செய்து, அதிதிகள், அப்யாகதர்கள் (வந்தவர்கள்), வ்யாதிஸ்தன், பதிதன், சண்டாளாதி ஹீநஜாதிகள், ச்வா முதலிய ப்ராணிகள், க்ருமிகள், எறும்புகள் முதலிய அல்வ ப்ராணிகள் ஆகிய யாவற்றுக்கும் அன்னம் போடும்படி தர்மஸூத்ர விதி சொல்லுகிறது. இதைத் தார்மிகப் பொதுவுடைமைத் தத்வமென்று கூறலாம். க்ருஹஸ்தன் தனது தனங்களை ஐந்து கூறுகலாக விபாகம் செய்து, பந்துமித்ராதிகள், ப்ருத்யர்கள், அதிதி, அவ்யாகதர் ஆகியவர்களுக்கும் ஒரு பாகம் ஒதுக்கிவைக்கவேண்டுமென்பது வைதிக மத விதியாகும். இதையனுஸரித்து ஆபஸ்தம்பர் வைச்வதேவ ப்ரகரணத்தில் பல உயர்ந்த விசால நோக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளார். க்ருஹஸ்தன், தேவபூஜை, வைச்வதேவம் ஆன பிறகு தாம் போஜனம் செய்யுமுன்பாக

வெளியில்வந்து அதிதி யாராவது வந்திருக்கிராவென்று பார்க்கவேண்டும், சிறிது நேரம் ப்ரதீக்ஷிக்கவும் வேண்டும். அதிதி வந்தால் அவனை முன்னால் சாப்பிடச் செய்ய வேண்டும்.

'ஸுதியீநெவாமெ்ர ஹொஜயெக'

என்று ஸூத்ரகாரர் விதிக்கிறார். அதிதிக்கு இன்னும் பல ஸத்காரங்களயும் சொல்லியுள்ளார். அதிதி போஜனத்திற்குப் பிறகு க்ருஹஸ்தன் சேஷ போஜனம் செய்யவேண்டும். மேலும் பாலகர்கள், வ்ருத்தர்கள், ஜ்வராதி வ்யாதிஸ்தர்கள், கர்ப்பிணி ஆகியவர்களையும் தனக்கு முன்னாலேயே சாப்பிடச் செய்யவேண்டுமென்று

'஬ாஂாநு வூஊாக ஶொமஸஂ஬ஊாநு ஹ்ஸீஶுாஜவூதீ்ஃ'

என்பதால் விதிக்கிறார்.

அதிதி பூஜையென்பது இருவிதம். வைச்வதேவாங்கமாக அதிதிபூஜையொன்று. இது முக்ய அதிதி பூஜையாகும். இந்த அதிதி பூஜையில் ப்ராம்ஹண ஜாதி ஒன்றுதான் அர்ஹதையுள்ளது. மற்ற க்ஷத்ரிய, வைச்ய சூத்ராதி இதர ஜாதிகள் போஜன ஸமயத்தில் வந்தால் அவர்களை அப்யாகதர் (விருந்தாடியாக வந்தவர்) என்ற முறையில் பூஜிக்கவேண்டும். சேஷ போஜனமோ, மற்ற ஸத்காரங்களோ இவர்களுக்குக் கிடையாது. அப்யாகதர்களுக்கு அவரவர்களின் ஜாதி வர்ண தர்ம நியமங்களின் படியே அன்னமளிக்கவேண்டும். இந்த அப்யாகத பூஜையையும் அதிதி பூஜை என்று உபசரித்து சாஸ்த்ரங்களில் வ்யவஹாரமிருக்கிறது. இது கௌணமான அதிதி பூஜையாகும். மாதவீயத்தில்

'தெஷாஂ ஹொஜநீயக்ஷெவ. ந து ஶூதிய்ாஸத்காராஹுக்ஷ'

என்பதால் ப்ராம்ஹணேதர்களான க்ஷத்ரியாதி எல்லா ஜாதிகளுக்கும் வெறும் போஜனம் மட்டும் தான் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆகையால் க்ஷத்ரியாதி இதர ஜாதிகளுக்கு க்ருஹஸ்தன் போஜனம் செய்தபிறகோ, அல்லது சேர்ந்தோ போஜனம். சேஷ போஜனம் இல்லை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், அதிதி அப்யாகதன் இருவருக்கும் போஜனங்களையும், மற்ற லௌகிக உபகாரங்களையும் செய்வதில் ஸூத்ரகாரர் வ்யத்யாஸம் காட்டக்கூடாதென் கிறார். நெய், எண்ணெய், தயிர், பால், பக்ஷ்யம் முதலிய ரஸ த்ரவ்யங்களைக் கொண்டு உபசரிக்கச் சொல்லுகிறார். அவர்களை நல்வரவு கூறி,

'ஸாஂக்ஷயிக்ஷா தவூயெக ஶஸைஹூக்ஷெ்ாஶதீஹிஃ' என்று.

க்ருஹத்தில் நெய், தயிர் முதலிய பதார்த்தங்களை மீதியில்லமல் உபயோகிக்கக்கூடாதென்றும், அதிதிகளை உத்தேசித்து அவைகளை எப்போதும் ஸித்தமாக வைத்திருக்கவேண்டுமென்றும்

'ந ஶஸாநு ஹுஂஜீத ஸுநவஶெஷஉதியிஹ்ாஃ'

என்றும் விதிக்கிறார்.

மேலும் அதிதியாக வந்தவர்களுக்குத் தங்கியிருக்க இடம், உயரமான படுக்கை, மெத்தை, தலையணை, மேல்விரிப்பு, கால்களுக்குத் தேய்க்க எண்ணைய் இவைகளும் கொடுக்கும்படி விதிக்கிறார்.

'சூவஸ௰ு௦ உஉ௵ா ஊுவஶி ஶ௵ாஊுவஸ்ஞாண ஊுவயா ந௦ ஷ்வாஸ்ஞாணஉஹ௵ுீஜிநஶிதி'

என்று. மற்றொரு விசேஷமும் காணவும். அதாவது அதிதிபூஜை அவச்யமாயினும், க்ருஹத்தில் நித்யமாக வேலை செய்கிற தாஸர்கள் ப்ருத்யர்களுக்கு இடைஞ்சலில்லாமல் அன்னம் போடவேண்டும். ப்ருத்யர்களுடைய பங்கு குறையக்கூடாது. யஜமானன் தானோ, பார்வையோ, புத்ரனோ பட்டினியிருக்கலாமே யல்லாது வேலைக்காரனுடைய பங்கான அந்நத்தைக் குறைக்கக்கூடாதென்றும் விதிக்கிறார்.

'கூாஉஊாத்தாந௦ ஸாயூா௦ வுுகு௦ வா உவாஶுஙு௵ாகூ ந கூெவ ஊாஸகூஉூகூாஶ'

என்று. இம்மாதிரி இன்னும் ஆச்சர்யகரமான விதிகள் அனந்தம்.

தாழ்ந்த ப்ராணிகளுக்கும் அன்னதானம்.

உலகஸ்வபாவத்தில் ஸ்வயநலம் இயற்கை. ஜீவிக்கமுடியாமல் நிர்கதியாகத் தவிக்கும் ப்ராணிகளைக் கவனிப்பது யார்? அவைகளுக்கும் அன்னமிட்டு ப்ராண ரக்ஷணம் செய்யும்படி எந்த மதமாவது விதி செய்துள்ளதா? இதோ! நமது வைதிக மதம்தான் இந்தத் தயைநிறைந்த தர்மத்தை விதிக்கிறது. புழு பூச்சி, ஈ, எறும்பு, ச்வா முதலிய அல்ப ஜந்துக்களுக்கும், மிகத்தாழ்ந்த ஜாதியான சண்டாள, ச்வபசாதிகளுக்கும், குஷ்டாதி ரோக பீடிதர்களுக்கும் ப்ரதிதினமும், ஒவ்வொரு க்ரஹஸ்தனும் அன்னம் போடவேண்டியதாஇக் கட்டாயமாக்கியுள்ளது நமது மதம். ஆபஸ்தம்பர்

'ஸவூாநு வெஶ்வஉெவெ ஸாமிநஃ கூுயூாகூ சூஶ்வஉண்டாளெஹ௵ஃ'

என்று வைச்வதேனம் முடிந்தபின் பசியால் வருகிற ச்வா, சண்டாளன் இவர்களுக்கும் அன்னமிடச் சொல்லுகிறார். அன்னமென்பது ப்ராணன். ப்ராணனுள்ளவைகளுக்கு அன்னம் இன்றியமையாதது. அன்னமுள்ளவனிடமிருந்து எல்லா ப்ராணிகளும், அன்னம் பெறபாத்யமிருப்பதாகத் தர்மக்ஞர் கருத்து. உபநிஷத்துக்களும் அந்ந-ப்ராண ஐக்யத்தைச் சொல்லுகின்றன. "மனிதன் வேளி ப்ராணனுள்ளவன். அவனுக்கு ஆஹாரமே ப்ராணன்" என்று.

'ஃஹிஃவ௶ாணொ வெ உநுஷ௵ஃ தஸ௵ாஶநம் வ௶ாணஃ'

என்று ச்ருதி கூறுகிறது. போதாயநரும்

'சுநுநெ ஶ்ரிதாநி ஸூதாநி சுளு௦ வ௶ாணஶிதி ஶ்ருுதிஃ தஸ்ூாஉளு௦ வ௶உாதவ௵ஶ'

என்பதால் இதை உறுதி செய்தார். ஆகையால் ப்ராண ரூபமான அன்னம் ப்ராணிகளுக்கு ஆவச்யகம்.

மனுவும், "ச்வா, சண்டாளன், ச்வபசன், பாபரோகிகள் இவர்களுக்குப் பூமியில் தூசி படாமல் அந்நம் போடவும்" என் கிறார். வீட்டுக்கு வேளிவில் பூமியில் அவர்களுக்கு அன்னம் போடும்படி வ்யாஸர் கூறுகிறார். இந்தக் கார்யத்தை வேறு தனி அன்னத்தைக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று

'சுந௵உளு௦ வாசெ ஸஜுஜூத௵'

என்று குல்லூகபட்டர் சொன்னார்.

'ஶிஶீஜிகாஃ கீடபதஜகாத்யாஃ பு⁼ஹு⁼க்ஷிதாஃ'

என்று பசியுள்ள எறும்பு, புழு, பூச்சி ஆகிய ப்ராணிகளும் அன்னம் பெறவேண்டியவை என்று விஷ்ணுபுராண மந்த்ரம் கூறுகிறது.

இம்மாதிரி ஸகலப்பிராணிகளுக்கும் அன்னமிடும் தர்மமானது இன்னும் பல சிஷ்ட குடும்பங்களில் உண்டு.

இந்த வைதிக மதத்தில் ஜாதி உயர்வு, தாழ்வு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பூர்வ ஜன்ம கர்மபலன் என்று ஸித்தாந்தம். ஒருவனை ஜாதிகாரணமாக உயர்த்தவோ தாழ்த்தவோ இக்காலட்த்தியவர்களால் முடியாது. சாஸ்த்ரீயமான அந்த ஏற்றத்தாழ்வு உண்டாயினும், தாழ்ந்தவர்கள் ஆஹாரவஸ்த்ராதி ஸகல சௌகர்யங்களிலும் கஷ்டப்படுவதை வைதிகமதம் க்ஷணம்கூட ஸஹிக்காதென்பதற்கு இது நிதர்சனம். இந்த உண்மையை விசால நோக்கத்தோடு தற்கால நவீந ஆக்ஷேபர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

தொழிலாளி நன்மையும் தர்மம்.

ப்ராஹ்மணர்களுக்கு அரசன் பூமி, பணம் முதலியவைகளைத் தானம் செய்தால் அனந்தமான லோகம் கிடைக்குமென்று ஆபஸ்தம்பர் ஓர் தர்மவிதி செய்துள்ளார். ஆனால் அப்படித் தானம் செய்வதில் ஓர் முக்யமான நிபந்தனையைக் குறிப்பிடுவது விசேஷமாகக் கவனிக்கத்தக்கது. தொழிலாளிகள் அல்லது ப்ருத்யர்களுக்கு இடையூறு ஏற்படாத வழியில் அந்தத் தானத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்கிறார். இதனால் ருஷிக்குத் தொழிலாளிகளிடமுள்ள ப்ரீதி வெளியாகிறது. அவர்களுடைய உரிமையை பாதுகாக்கிறார்.

'஭ுத்யாநாமநு⁼பரோதேந க்ஷேத்ரம் வித்தம் ச ப்ராஹ்மணேப்ய ஊஉக

யதாஹூஉநந்தாந் லோகாந் ஜயதி'

என்கிறார்.

இதில் உள்ள தத்வத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் பூமிதானம் செய்வது தர்மம். பரலோக ச்ரேயஸ்கரம். அது எப்படி தர்மமோ அதேபோல் தொழிலாளிகளுக்கு இடையூறு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதும் தர்மம் என்பது இதில் வெளியாகவில்லையா? தொழிலாளிகளுக்கு இடையூறுசெய்து ப்ராஹ்மணனுக்குத் தானம் செய்தால் அது அதர்மமாகிவிடுமென்பதும் தேளிவாகவில்லையா? ப்ராஹ்மணனுக்குத் தானம் செய்தால் மோக்ஷம் கிடைப்பது போல் தொழிலாளி உரிமையை ரக்ஷித்தால் மோக்ஷமென்பதும் இந்த ஸூத்ரத்தால் ஸித்தியாகிறது.

இம்மாதிரி கீழே நாம் உதாஹரித்த பல விஷயங் களிலிருந்து நமது மதமானது தர்ம மூலமான பொதுவுடைமைத் தத்வத்தைச் சாந்தமான வழியால் நம் ஸமூஹத்தில் புகுத்தியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். வாயளவில் பொதுவுடைமை பேசி, தமது க்ஷேத்ர வித்தாதிகளை

இறுக மூடிக்கொண்டும், "உத்தரவின்றி உள்ளே வரக்கூடாது" என்று வீடு வீடாகப் போர்டு போட்டும், வாசலில் நாயை கட்டிக் காவல்வைத்து அதிதிகளைத் துரத்தியடித்தும் அதர்மம் செய்கிற தற்கால நவீநர்கள், ஹிந்துமதத்தின் உயர்நோக்கங்களையும் ஏழைகளிடம் வாஞ்சையையும் நமது தர்மசாஸ்த்ரமூலம் அறியலாம். நமது சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி தான தர்மங்களையும் அதிதி பூஜாதிகளையும் நாம் செய்து வந்தால் நம் தேசத்தில் பலாத்கார அபேவாதம் பரவாமல் தடுக்கலாமென்று தர்மக்ஞர்கள் உறுதியாகச் சொல்லுவார்கள்.

தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால்

தொழிலாளிக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுத்த ஸூத்ரகாரர் அவன் அகாரணமாக வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அதற்குத் தண்டனையையும் சொல்லுகிறார்.

'க்ஷேத்ரும் பரிக்ருஹ்ய உக்தாநாநாவாக ஹயாயாஹெ யஷூஜூஃ ஸ ஹாவி தஉபஹாயரூஃ

। சுவஶிநஃ கீநாஶஸ்ய கூஉரூந்யாஹெ உணூதாஜூநீ ॥'

குத்தகைக்கு நிலத்தை ஒப்புக்கொண்டு க்ருஷிகன் சாகுபடி செய்யாவிட்டால் அந்த வரும்படியை சக்தனாயிருந்தால் அவனிடம் அரசன் வஸூலித்திக் கொடுக்கவேண்டும். க்ருஷிகன் அவசனாகக் கர்மந்யாஸம் (வேலை நிறுத்தம்) செய்தால் தண்டனை மட்டும் செய்யவேண்டும். நஷ்ட ஈடு வஸூலிக்கக்கூடாது. இத்யாதிகளான விதிகளும் கவனிக்கத்தக்கவை.

போஜந நியமம்

போஜன ப்ரகரணத்தில் ஸூத்ரகாரர் சிறந்த ஸுகாதாராதி முறைகளைப் போதிக்கிறார். இதில் ''நாவணீயஉஜூஉஶ்ரீயாக' என்பதால் கடைகளில் விற்கும் அந்நத்தை விலைக்கு வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடாதென்று தடுக்கிறார்.

'உந^ஷெ்யரவஞ்யாதஉநெ்யவரூாZஜெஜீயெ்யஃ'

என்பதால் ஒருவன் போந்த அந்நாதிகளைச் சாப்பிடக்கூடாதென் கிறார். ஓடத்தில் சாப்பிடக்கூடாது. மஞ்சத்தில் புஜிக்கக்கூடாது. பாதரக்ஷையுடன் தின்னக்கூடாது. தலையில் துணியைத் தரித்துக்கொண்டு புஜிக்கக்கூடாது. கால்பட்டது, துணிபட்டது, நாய் பார்த்தது இவைகளைச் சாப்பிடக்கூடாது. அநர்ஹர்களுடன் சேர்ந்து புஜிக்கக்கூடாது. நிந்தையுடன் போட்டதைப் புஜிக்கக்கூடாது. இத்யாதிகளான பல தர்மஸூக்ஷ்மம் நிறைந்த விதிகளைச் செய்துள்ளார். புஜிக்கத்தக்க பதார்த்தங்கள், விலக்கத்தக்கவை, சேர்ந்து சாப்பிகக்கூடியவன், தகாதவன், இத்யாதிகளான நியமங்களையும் விதித்துள்ளார். அவைகளை அனுஸரிப்பதால் நாம் ஆரோக்யாதிகளைப் பெறலாம்.

திருட்டுப்பயம் இருக்கக்கூடாது

ராஜதர்ம ப்ரகரணத்தில் தேசப் பாதுகாப்பிற்கும், ப்ரஜா ரக்ஷணத்திற்கும் கணக்கற்ற பந்தோபஸ்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அது ஓர் அரசியல் சாஸனமாகவே இருக்கிறது. இரண்டு விஷயங்களை மட்டும் விளக்குவோம்.

'க்ஷேமக்ருத்ராஜா யஸ்ய விஷயேஸ்தேநோ க்ராமே வா அரண்யே வா தஸ்கரபயம் விந்த்யதே' ॥

எந்த அரசனுடைய ராஜ்யத்தில், நகரத்திலோ, க்ராமத்திலோ, காட்டிலோ திருட்டுப் பயமில்லையோ அவன் தான் உண்மையான க்ஷேமகாரீ என் கிறார். ஜனங்கள் நிர்ப்பயமாக வாழ்க்கையை நடத்தப் பந்தோபஸ்து செய்யவேண்டியது அரசனின் தார்மிகப் பொறுப்பு, என்று சொல்லுகிறார். அதற்காக நகரத்தைச் சுற்றி ஒரு யோஜனை தூரமும், க்ராமத்தைச் சுற்றி ஒரு க்ரோச தூரமும் ஸேனையை வைத்துப் பாதுகாக்கவேண்டுமென் கிறார்.

'ஸமந்தாத் யோஜநம் நகரம் தஸ்கரேப்யோ ரக்ஷ்யம் க்ரோசம் க்ராமேப்ய:'

என்று. அந்த எல்லையில் திருட்டுப்போனால் காவல்காரன் மூலமாக ராஜானே அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும். திருட்டுபோன வஸ்து அகப்படாமற்போனால்,

'தத் யத் முஷ்யதே தேஷாம் ததபவாஹ்ய:'

என்று, காவல்காரனுடைய அஜாக்ரதையால் திருட்டு நடந்து வஸ்துவும் அகப்படாமற்போனால் ராஜ்ய பொக்கிஷத்திலிருந்து ப்ரஜைகளுக்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பதென்ற ராஜநீதி தார்மிக ராஜ்யமுறையில்தான் காணமுடியும். திருடனைப் பிடித்து ஸ்வத்தை மீட்டுக் கொடுத்த காவலாளிகளுக்கு ஸன்மானம் கொடுக்கும்படியும் தர்மசாஸ்த்ரம் விதிக்கிறது.

ப்ரஜைகள் பசி, ரோகம், பனி, வெயில்களால் கஷ்டப்படக்கூடாது

மற்றொரு வெகு முக்ய விஷயமும் ஸூத்ரகாரர் சொல்லுகிறார். "இந்த அரசனுடைய ராஜ்யத்தில் ஒருவன் கூடப் பசியாலோ, ரோகத்தாலோ, பனி, வெய்யில் இவைகளாலோ கஷ்டப்படக்கூடாது, இல்லாமையாலோ, இருந்தும் கிடைக்காததாலோ"

'ந சாஸ்ய விஷயே க்ஷுதா ரோகேண ஹிமாதபாப்யாம் வா அவஸீதேத்

அபாவாத் புத்திபூர்வம் வா கச்சித்'

என்கிறார். இது மிக உயர்ந்த அரசியல் சாஸனமாகும். ராஜ்யத்தில் ப்ரஜைகள் பசியால் வருந்தாமல் பாதுகாக்கவேண்டியது அரசனின் பொறுப்பு. அது தார்மிகமான பொறுப்பு. உண்மையாக உணவுப் பண்டம் இல்லாலததும் காரணமாயிருக்கலம். இருந்தும் கிடைக்காததலும் பட்டினி ஏற்படலாம். இரண்டுவகையிலும் பரிஹாரம் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அரசனுடையது.

இதுபோல் ரோகம் வராமல் பாதுகாப்பதும், வந்த ரோகத்திற்குச் சிகித்ஸை செய்யவேண்டிய பொறுப்போம் அரசனுடையது. வைத்யசாலைகளை ஏற்படுத்திப் பரிஹாரம் செய்யவேண்டுமென்று கருத்து. மேலும், பனியாலும் வெயிலினாலும் ப்ரஜைகள் கஷ்டப்படாமல் பாதுகாப்பதும் அரசனின் பொறுப்பாக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது, வஸிக்க

க்ரஹ வஸதியில்லாமல் பனி வெயில் இவைகளால் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு வீட்டு வஸதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று ஆபஸ்தமர் கட்டளையிடுகிறார்.

இங்கு மற்றொரு முக்யாம்ச மிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. ஸூத்ரத்தில் "கச்சித்" என்று குறிப்பிடுகிறார். "ஒரு மனிதன் கூட" என்று அர்த்தம். ராஜ்யத்தில் வஸிக்கும் ஏழை, பணக்காரன், உயர்ந்த ஜாதி, தாழ்ந்த ஜாதி, நிலச்சவான் தார், குடியானவன், தொழிலாளி, முதாலாளி என்ற எவ்வித வ்யத்யாஸமுமின்றி எவனுக்கும் மேற்கண்ட பாதுகாப்பு பாதுகாப்பு செய்யவேண்டுமென் கிறார். இது வ்யத்யாஸமில்லாத ப்ரஜா உரிமை என்று காட்டவே "கச்சித்" என்று பொதுவாகக் குறிப்பிட்டார்.

நமது தார்மிக அரசியிலில் இந்த ஜீவாதார உரிமை மனிதனுக்கு அளிக்கப் பட்டிருப்பதோடு இதைச் செய்துதர அரசனை நிர்ப்பந்தித்திருப்பதும் கவனிக்கத் தக்கது. இந்தத் தார்மிக முறை வேறு எந்தத் தேச அரசியிலும் காணப்படாதது.

அல்ப ஜந்துக்களுக்கும் பாதுகாப்பு

உலகில் எங்குமே மனிதனின் வாழ்க்கை ஸௌகர்யங்களுக்கு மட்டுமே மதமும், ராஜீய சட்டங்களும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றன. ஈச்வர ஸ்ருஷ்டியில் மிக அல்ப ப்ராணிகளான ஈ, எறும்பு, புழு, பூச்சி முதலியவைகளைப் பற்றிப் பாதுகாப்புச் செய்த மதம் எதுவுமில்லை. அதைத் தர்ம முறையில் செய்தது நமது வைதிக மதமே. அந்த அல்ப ப்ராணிகளுக்கும் ப்ரதிதினம் அன்னமளிக்க வகை செய்திருப்பதுடன், எவனும் அவைகளைக் கொல்லக்கூடாதென்றும் சட்டமிட்டிருக்கிறது. ஆபஸ்தம்பர் தமது ஸூத்ரத்தில், எலும்புள்ளவை, எலும்பில்லாதவை என்று பிரித்து, எந்த வகை ஜந்துவையும் கொல்லக்கூடாதென்றும், கொன்றால் தோஷமும், ப்ராயசித்தமும் விதிக்கிறார். இது தண்டனயும் ஆகும். எலி, தவளை, கீரி முதலிய பல ப்ராணிகளைப் பெயரிட்டுக் கூறியும் கொல்லக்கூடாதென்று தடை செய்துள்ளார். ஆதலால் சாஸ்த்ர வச்யர்களான தார்மிகர் எவரும் மிக அல்ப ஜந்துக்களையும் கொல்லத் துணியமாட்டார். தோஷமும் ப்ராயசித்த தண்டனையும் ஸூத்ரத்தில் இருக்கின்றன. நமது தர்ம சாஸ்த்ரங்களில் இதுவும் விசேஷமாகும்.

இன்னும் பல

இன்னுமிவ்வாறு ஆபஸ்தம்பர், ஸ்த்ரீதர்மம், ராஜதர்மம், பொதுத்தர்மம் வரிவிதிப்புப் போன்ற பற்பல விஷயங்களிலும் சொல்லியுள்ள தத்வங்கள் கணக்கற்றவை. அவைகள் யாவற்றையும் இங்கு விவரிப்பது அஸாத்யம். நேரில் படித்து அறிவதே நல்லது. உதாஹரணார்த்தமாகவே சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவோம்.

பிரிக்கமுடியாது

ஆகையால் தர்மத்தையும், ராஜ்ய நிர்வாஹத்தையும் பிரித்துப் பேச ஸூத்ரகாரர் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு அவகாசமில்லை. ராஜ்ய பார நிர்வாகம் தர்மத்தின் ஓர் அம்சம்தான். தர்மசாஸ்த்ரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்படும் ராஜ்யம்தான் ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதமா யிருக்குமென்ற முக்யாம்சம் இந்தத் தர்மஸூத்ரத்திலிருந்து அறியதக்கது.

ஓர் முக்ய விஷயம்
விஷய வ்யவஸ்தை உண்டு

இந்த ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட சில விதிகள் அநுஷ்டானத்தில் இருக்கவில்லை. ப்ராயசித்தங்கள், ஆசௌசங்கள், தாயபாக க்ரமம் போன்றவை நம்மில் ஆபஸ்தம்ப மதப்படி ஆசாரத்திலில்லாததற்கு விஷய வ்யவஸ்தையே காரணம். ஆசௌச, ப்ராயச்சித்ததாதி சில தர்மங்கள் பற்பல ஸூத்ரங்களிலும், ஸ்ம்ருதிகளிலும் பலவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ப்ரமாணங்களையும், மீமாம்ஸாதி ந்யாயங்களையும் நன்கு அறிந்த நிபந்தனகாரர்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்து, அபிப்ராய பேதங்களை, கால, தேச, அதிகாரிகளின் தன்மைப்படி விஷய வ்யவஸ்தை செய்துள்ளார்கள். ஸர்வ சாகா ப்ரத்யய ந்யாயப்படி உபஸம்ஹாரம் செய்து அனுஷ்டானத்தைச் சிக்ஷித்துள்ளார்கள். அதன்படியே சிக்ஷ்ட பரம்பரா-நுஷ்டானமிருக்கும். ஆதலால் ஆபஸ்தம்போக்த விதிகள் சில கால, தேச அதிகாரி விஷயமாக விஷய வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளதால் நம்மில் ஆசாரமில்லாமல் போயிருக்கலாம். நிபந்தன நிர்ணயமே காரணம். மேலும் ஸூத்ரகாரர், எல்லா யுகங்களுக்கும், எல்லாவித அதிகாரிகளுக்கும், எல்லாத் தேசங்களுக்கும் வேண்டிய தர்மங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவைகளைப் பரிசீலித்து அந்தந்த அதிகாரிகள் அவைகளைப் பரிஹரிக்கவேண்டும். சில தர்மங்கள் யுகாந்தரத்திற்கு மாத்திரம் சொல்லப்பட்டவை. சில இந்த யுகத்திற்கு உபயோகமற்றவை. இதில் அஸவர்ண விவாஹம் ஒன்று. இந்த ஸூத்ரத்தில் அஸவர்ண விவாஹமும், அதில் பிறக்கும் ஸந்ததிகள் பற்றியும் ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது யுகாந்ர விஷயம். கலியுகத்திற்கு ஏற்றதில்லையென்று அறிய வேண்டும். ருஷிகளும், நிபந்தனகாரர்களும் இப்படி விஷய வ்யவஸ்தை செய்துள்ளார்கள். யுகாந்தரங்களில் அஸவர்ண விவாஹமிருந்தாலும் அது தர்மார்த்த விவாஹமல்ல. காமார்த்த விவாஹ மே. 'கூாஊதஸ்தூ வுரவுத்தாநா॰' என்று மனு நிக்ருஷ்டமாக இதைக் காமார்த்த விவாஹமென்கிறார்.

வஸிஷ்டரும் ' ஈணொாயெவ ஷா நயஊூாய ' என்று தர்ம விவாஹமில்லையென்கிறார்.

அதுவும் அத்யயனம், உபநயனம், யாகம் முதலிய கர்மாக்களில் கலந்துகொள்ளப்படுகிற த்ரைவர்ணிகர்களுக்குள்ளேயே இருந்தது. சூத்ரா விவாஹம் முக்யமாக ப்ராம்ஹணனுக்கு யுகாந்த்ரத்திலேயே அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. தள்ளப்பட்டது. இதை மனு 'நெதநூஊ ஊதம்' என்பதால் ப்ராம்ஹணன் சூத்ரா விவாஹம் செய்வது தமக்கு இஷ்டமில்லையென்று தெளிவாகக் கூறிவிட்டார். தடுத்து விட்டார். இப்படி அநுலோம விவாஹம் இருந்தது த்ரைவர்ணிகர்-களுக்குள்ளேயே. அதையும் கலியில் ருஷிகள் அடியோடு தடுத்துவிட்டார்கள். ஆகையால் ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரத்தில் காணப்படும் அஸவர்ண விவாஹாதிகள் இக்காலத்திய நமக்கு உபாதேயங்களல்லவென்று தர்மசாஸ்த்ர காரர்களே சொல்லிவிட்டதால் யுகாந்த்ரவிஷயம், அதிகாரி பேதவிஷயம். இதுபோல நியோகமென்கிறதும் இந்த யுகத்திய தர்மமல்ல. ஆபஸ்தம்பரே நியோகத்தை நிந்திக்கிறார். நியோகம் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு விதிக்கப்படவில்லை என்கிற பக்ஷமும் உண்டு.

சூத்ர பாகாதிகாரமும் யுகாந்த்ர விஷயம். அஸவர்ண விவாஹமிருந்த காலத்தில் இது அனுஷ்டானத்திலிருந்து வந்திருக்கலாம். இதுவும் கலிவர்ஜ்யத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக ஆபஸ்தம்ப தர்மஸூத்ரத்திலுள்ள சிற்சில விஷயங்கள் விஷய வ்யவஸ்தைக்குட்பட்டுப் பரிக்ரஹிக்கவும். ஆசரிக்கவும் தக்கவை. இது வைதிக மத ஸித்தாந்தம்.

ஆபஸ்தம்ப க்ரந்தங்கள்.

ஆபஸ்தம்ப மஹர்ஷி சுத்த வேதஸ்வரூபி. அவருடைய ஸூத்ரங்கள் முற்றிலும் வேதமயங்கள். அவர் தேவ தர்மங்களை ரக்ஷிக்கவும், ப்ரசாரம் செய்யவும், ஸ்தாபிக்கவும், ப்ரம்ஹாவினால் "ஸூத்ரப்ரவர்த்தக" ருஷியாக நியமிக்கப் பட்டார். அவர் தமக்கேற்பட்ட தைவிகமான பொறுப்பை வஹித்து, அநிதர ஸாதாரணமான திறமையுடன் ஸூத்ரங்களைச் செய்துள்ளார். ஸூத்ர க்ரந்தங்களுள் ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரங்களைச் செய்துள்ளார். ஸூத்ர க்ரந்தங்களுல் ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரங்களுக்கு நடையாலும், கம்பீரமான அர்த்தத்தாலும் ஒர் தனிச் சிறப்புண்டென்பதை ஸூத்ர பாஷ்யங்காரர்களே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

ஆபஸ்தம்பர் அத்வர்யு சாகையென்ற யஜூர் வேதத்திற்கு முழுவதும் ஸூத்ரம் எழுதியுள்ளார். அவை ச்ரௌதம், க்ருஹ்யம், தர்மம் என்று மூன்று வகையுள்ளவை. யாக கர்மாக்களை யஜுர்வேத விதிப்படி விளக்கி, ச்ரௌத ஸூத்ரம் என் கிற யாட ஸூத்ரங்களைச் செய்திருக்கிறார். க்ருஹ்யம் என்ற உபநயந விவாஹாதி ஸ்மார்த்த கர்மாக்களைப் பற்றி க்ருஹ்யஸூத்ரமும், பொதுவான ஸகல தர்மங்களைப் பற்றி தர்மஸூத்ரமும் செய்துள்ளார். இவ்விஷயமாக, கபர்த்திகாரிகை கூறுவதாவது :-

஑ிംஶக ഴൃശ്നാ ഊകം ഷൗഞ്ച ഋാഴസ്തംബമുനീരിതമ് ।
ശ്രൗതമാഹ്യൃഷ്ടാഊകഊബൊായകം ഞഞ്ച ഴണ്ഹിഃ ॥
ഞശാമ്യൈഃ ഴണ്വിംശത്യാ ശ്രൗതകഊഴാരിക്രിയാ ।
ഴണ്വിംശാഘിഹിഃ ഴൃശ്നൈഃ മാഹ്യൃഷ്ടാഊവിനിണഊയഃ ॥

ஆபஸ்தம்பமுனி முப்பது ப்ரச்னங்களடங்கிய ஸூத்ரங்களைச் செய்தார். அவைகளில் ச்ரௌதம், க்ருஹ்யம், ஸ்மார்த்தம் ஆகிய தர்மங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. அவைகளில் 25-வது ப்ரச்னம் முதலாக ஐந்து ப்ரச்னங்களில் க்ருஹ்யங்களும் ஸ்மார்த்தங்களும் விதிக்கப்படுகின்றனவென்று இதில் சொல்லப் படுகிறது. இதில் ஸ்மார்த்தம் என்பது ப்ரக்ருத தர்மஸூத்ரத்தைக் குறிக்கிறது. 24-ப்ரச்னங்களில் முழுவதும் ச்ரௌதகர்மாக்கள் விவரிக்கப்படுகின்றன. 25-ஆவதில் பரிபாஷை. ஹௌத்ரம், ப்ரவரம், 26-ல் விவாஹாதி மந்த்ரப்ர்யோகங்கள். 27-ல் பித்ருமேதமுள்பட க்ருஹ்யப்ரயோகங்கள். 28029-ப்ரச்னங்களில் ப்ரக்ருத தர்மஸூத்ரங்கள். 30-ல் யாகவேதிகளுக்கான சுல்ப ஸூத்ரங்கள். இவ்வாறாக ஆபஸ்தம்பரின் முப்பது ப்ரச்னங்களில் விஷயவிபாகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது மேற்கண்ட கபர்தி காரிகையால் தெரிகிறது.

ச்ரௌத ஸூத்ரங்கள்

யஜுர்வேதத்தில் த்ரேதாக்நிஸாத்யமான யாகங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. முக்யமாக அத்வர்யு செய்யவேண்டிய ப்ரயோகங்கள் அதில் கூறப்படுகின்றன. அவைகளில் அக்நிஹோத்ர தர்சபூர்ணமாஸாதிகளாக விச்வஸ்ருஜாமயநபர்யந்தமான யாகங்களுக்கு யஜுர்வேதத்தை அநுஸரித்து ஆபஸ்தம்பர் ப்ரயோக ஸூத்ரம் செய்துள்ளார். இந்த ஸூத்ரங்களுக்கு ஸ்ரீதூர்த்தஸ்வாமீ என் கிற மஹர்ஷிஸமரான மஹான் வெகு கம்பீரமாயும், சுருக்கமாயும், அர்த்தபுஷ்டி நிறைந்ததாயுமான பாஷ்யத்தை அநுக்ரஹித்துள்ளார். இந்தப் பாஷ்யத்திற்கு விவரணமாகவும், நேரிட ஸூத்ரத்திற்கு வ்யாக்யானரூபமாயும் 'ராமாண்டார்' என்று ப்ரஸித்தியுள்ள வ்ருத்திக்ரந்தமும் விளங் கிவருகிறது. இது யாஜ்ஞிகர்களால் கௌரவம் வாய்ந்த சிறந்த ப்ரமாண க்ரந்தமாக ஆதரிக்கப்படுகிறது. இக்கிரந்தமானது ஸ்ரீராமாக்நிசித் என்றும், ஸ்ரீபட்டநாதர் என்றும், ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் என்றும் ப்ரஸித்தி பெற்ற பெரியாரால் செய்யப்பட்டது. இந்த ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர்தான் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் "பெரியாழ்வார்" என்று கொண்டாடப்ப்டுகிறவர். ஸ்ரீஆண்டாளின் திருத்தகப்பனார்; திருப்பல்லாண்டு முதலிய ப்ரபந்தம் பாடியவர். ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் தமது ரஹஸ்யத்ரயாசார க்ரந்தத்தில்

"கல்பஸூத்ர வ்யாக்யானம் பண்ணின பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்தார்"

என்ற வாக்யத்தால் பெரியாழ்வார் என்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர் கல்பஸூத்ரவ்யாக்யானம் செய்தவர் என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

ராமாண்டார் க்ரந்தத்தில் பட்டநாத. விஷ்ணுசித்த என் கிற பெயர்கள் காணப்படாவிடினும் அவருடைய சர்ம நாமதேயமாக ப்ரஸித்தியுள்ள 'ஸ்ரீராம' என் கிற பெயர் காணப்படுகிறது. ராம ஆண்டார் என்பதில் ஆண்டார் பதமானது நாதன், நாயகன் என்ற அர்த்தமுள்ளது. இவருடைய குலத்தில் இந்த "ஆண்டார்" பதம் சேர்த்து வ்யவஹரிப்பது வழக்கமென்று தெறிகிறது. இவருடைய புத்ரியான கோதைக்கும் குலப்பெயரான "ஆண்டார்" என்பது 'ஆண்டாள்' என்று ஸ்த்ரீவாசகமாக மாறியுள்ளதாக நிச்சயிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இந்தப் பெயர் ஒற்றுமை காரணமாக ஆண்டாள் தகப்பனார் ராம ஆண்டார் என்று சொல்லப் பொருத்த மிருக்கிறதென்று விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள். இதை மறுக்கக் கூடிய தக்க ஆதாரம் கிடைக்காதவரையில் இதை ஏற்கவேண்டியதே.

ஸ்ரீருத்ரதத்தர் என்ற சிஷ்டரும் ஆபஸ்தம்ப ச்ரௌதஸூத்ரத்திற்கு வ்ருத்தி எழுதியுள்ளார்.

யஜுர்வேதத்திற்கு ஆபஸ்தம்பரைப்போல் வேறு சில ருஷிகளும் ச்ரௌதஸூத்ரம் எழுதியிருக்கிறார்கள். போதாயனர், பரத்வாஜர், ஸத்யாஷாடர், காத்யாயனர், ஹிரண்யகேசி, மனு, வராஹர், வைகானஸர் முதலியவர்கள் எழுதியவை இன்றும் ப்ரசாரத்திலிருக்கின்றன. ஆயினும் ஆபஸ்தம்பஸூத்ரத்தில் மற்றவைகளை விடப் பூர்ணோபதேசம் காணப்படுகிறது. பூர்வமீமாம்ஸா ஸூத்ரகாரரான ஜைமினி முதலியவர்களும் ஆபஸ்தம்பஸூத்ரவிதிகளையும், ந்யாயங்களையுமே ஆதாரமாகக் கொண்டிருப்பதும் முக்யவிஷயம். ஒரு சாகையில்

அநுக்தமாயும், அவிருத்தமாயுமுள்ள அம்சங்களை சாகாந்தரங்களிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ள சாஸ்த்ர அநுமதியிருக்கிறது. ஒரே சாகையிலும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் கல்ப பேதங்களும் உண்டு. சாகாந்தரோபஸம்ஹாரம் செய்து அநுஷ்டிக்கையில் சில அநுகல்பங்களையும் ப்ரயோககாரர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். இவ்விஸயத்தில் ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரம் பூர்ணமாக உதவி செய்திறது.

க்ருஹ்ய ஸூத்ரம்

உபநயந விவாஹாதி ஸம்ஸ்கார ப்ரயோகங்களும், ஏகாக்நி ஸாத்யமான கர்மாக்களின் ப்ரயோகங்களும் க்ருஹ்ய ஸூத்ரத்தில் ஆபஸ்தம்பரால் சொல்லப்படுகின்றன. ஏகாக்நி காண்டமென்றும், மந்த்ரப்ரச்னமென்றும் சொல்லப்படுகிற க்ருஹ்ய மந்த்ரபாகத்தின் பாடக்ரமத்தை யனுஸரித்தே பெரும்பாலும் ஆபஸ்தம்பக்ருஹ்யப்ரயோக வரிசை அமைந்துள்ளது, க்ருஹ்யஸூத்ரம் சுருக்கமானது, தெளிவானது. இதற்கு ஸுதர்சனர் ஹரதத்தர் பாஷ்யமுள்ளன. க்ருஹ்யஸூத்ர விஷ்யம்பற்றிச் சில விவரங்களை அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு க்ரந்தத்தில் காணலாம்.

பித்ருமேத ஸூத்ரம்

க்ருஹ்ய தர்மங்களின் முடிவான எல்லை பித்ருமேதம் எனற அபரகர்மம். ஆகையால் க்ருஹ்ய சேஷமாக ஆபஸ்தம்பர் பித்ருமேத ஸூத்ரத்தைச் செய்தார். ய்ஜுர்வேதபடிதமான மந்த்ரங்கள் யாவற்றுக்கும் விநியோக ப்ரயோகாதிகளை எழுதுவதற்கே ஆபஸ்தம்பர் முன் வந்தார். அதை அநுஸரித்துத் தைத்திரீயாரண்யகத்தில் படிக்கப்படும் பித்ருமேத ஸூத்ரமென்றும் எழுதவில்லையென்றும், இப்போது காணப்படுவது பாரத்வாஜ ஸூத்ரமென்றும் சிலர் கல்பித்து வாதம் செய்வதற்கு ப்ரமாணமில்லை. யஜுர் வேதம் முழுவதும் ஸூத்ரமெழுதிய ஆபஸ்தம்பர் இதை மட்டும் எழுதவைல்லை என்று எப்படிச் சொல்வது?

அபரஸூத்ரத்திற்குக் கப்ர்திபாஷ்யமிருப்பதுடன், நவீனகாலத்தில் பைங்காநாடு மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீகணபதி சாஸ்திகள் எழுதிய 'காணபத்யவ்ருத்தி'யும் இருக்கிறது. பித்ருமேதமந்த்ரங்கள் யாவற்றுக்கும் ஸ்ரீசாஸ்த்ரிகள் அர்த்தம் எழுதியிருப்பதும் இதில் முக்யாம்சம்.

கல்ப ஸூத்ரம்

ஆபஸ்தம்பர் எழுதியவைகளில் இது ஓர் அதிசியமான ஸூத்ரம். யாகங்களில் போடவேண்டிய வேதிகள், அக்னிகுண்டங்கள், கருடசயநம், ரதசக்ரசயநம் போன்ற பற்பல வேதிகள் கட்டவேண்டிய விதமும், (இஷ்டகை) கற்களின் அளவு, வேதிகளின் ப்ரமாணங்கள், அங்குலம், முழம், இவைகளும், நிர்மாண வழிகளும் இதில் சொல்லப்படுகின்றன. இது சிறந்த கணித சாஸ்த்ரமாகும். யாகசலையையும், இஷ்டகை முதலியகைகளையும் கயிறு கொண்டு

அளக்கவேண்டியதால் "கல்பம்" என்று பெயர். இது ஓர் க்ஷேத்ரகணிதமாகும். (Geometry என்கிற) க்ஷேத்ரகளிடமானது யாகவேதிகளுக்காக ஏற்பட்ட இந்த கல்பஸூத்ர மூலமாகவே உலகில் பரவியதென்று மேற்றிசை வித்வாங்ள் ஒப்புகிறார்கள். சரித்ரநிபுணராகிய ரமேச சந்திர தத்தர் (R.C. Dutt) எழுதிய இந்திய சரித்ர புத்தகத்தில் ருஷிகள் க்ஷேத்ரகணிதத் திறமையைப் புகழ்ந்து, யாகவேதிகளுக்கான கல்பஸூத்ரங்கள் மூலமாகவே "Geometry" ஏற்படலாயின-வென்று தெளிவாகக் கூறியிருப்பதைக் காணலாம்.

These interesting Sulva Sutras have been made known to the western world by Dr. Thiabaut. The publication of this work only confirms the conclusions of Von Schrader that Pythogoras learnt not only his theory of transmigration, but his mathematics also, from India in the sixth century before Christ._ (R.C.Dutt, History of civilisation in Ancient India – P.11)

“இந்த கல்பஸூத்ரங்களை Thiabaut என்பவர் மேனாட்டினருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தார். Pythagoras என்ற 2700 வருஷங்களுக்கு முன் க்ரீஸில் இருந்த ஆசிரியர் இதனால் வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை மட்டும் இல்லாமல் கணிதசாஸ்த்ரத்தையும் இந்தியாவிலிருந்தே கற்றார் என்று "Von. Schrader" என்ற ஜர்மன் ஆசிரியர் கூறுவது உறுதியாயிற்று.”

Dr. Thiabuat has deserved the thanks of all oriental Scholars by publishing the fact that Geometry, as a science, was first discovered in India. The Greeks of a later age cultivated the science with greater success, but it should never be forgotten that the world owes its first lessons in geometry not to Greece, but to India. _ (ibid P.126)

“Thiabaut கல்பஸூத்ரங்களை வெளியிட்டது மூலம் ஜ்யாமட்ரி என்ற ஸயன்ஸ் இந்தியாவில்தான் முதலில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று வெளியாக்கியிருக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் அவருக்கு உலகத்தினர் நன்றி செலுத்தவேண்டும். க்ரேககர்கள் இந்த ஸயன்ஸை வ்ருத்திபண்ணியிருந்தாலும், அவர்களும் இந்தியாவிலிருந்தே இந்த ஸயன்ஸைக் கற்றிருப்பதால் இந்த ஸயன்ஸை வெளியிட்டதற்காக உலகம் இந்தியாவிற்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ”

The result of these operations was the compilation of a series of Geometrical rules which are contained in the Sulva Sutras, which form a portion of the Kalpa Sutras._ (ibid. P.129 Journal Asiatic society of Bengal 1875/225)

“Thiabaut என்ற மேனாட்டு ஆசிரியர் கல்பஸூத்ரங்களிலுள்ள "சதுர வாச்யேந சயநம்" 'உக்ரபக்ஷவ்யஸ்டபுச்ச' "கங்க" "அலஜ" "ப்ர உக" "உபயத:ப்ர உக" "ரதசக்ர" "ஸாரரதசத்ர" "சதுரச்ரத்ரோண" "பரிமண்டல த்ரோண" "பரிசாய்ய" "ஸமூஹய" "கூர்ம" என்பனபோன்ற அநேக சயனங்களை, கல்பஸூத்ரங்களிலிருந்து நிரூபித்துவிட்டு, இவைகளின் அளக்கும்

முறைகளை விஸ்தாரமாகக் கணித சாஸ்த்ர முறைப்படி நிரூபத்துவிட்டு இந்த ஸயன்ஸின் தத்துவங்கள் கல்பஸூத்ரங்களைச் சேர்ந்த கல்பஸூத்ரங்களில் இருப்பதையும் நிரூபிக்கிறார்."

Geometry like Astronomy owes its origin in India to religion._ (ibid. P.126)

ஜ்யாமட்ரி என்ற ஸயன்ஸ் யஜ்ஞங்களிலிருந்தே உண்டாயிருப்பதால் வானசாஸ்த்ரம் போல் இந்த ஸயன்ஸும் இந்தியமதத்திற்கு மிகவும் கடைமைப் பட்டுள்ளது.

Whatever science "is closely connected with the ancient Indian religion must be considered as having sprung up among the Indians themselves," and not borrowed from other nations. Geometry was developed in India from the rules for the construction of the altars._ (J. A. B. 1875 – P.257)

ஜ்யாமட்ரி என்ற ஸயன்ஸ் யாகங்களில் வேதிகளை நிர்மாணம் பண்ணவும், சயனங்களைச் செய்யவும் கையாளப்பட்ட வழிகளிலிருந்து அபிவ்ருத்தி யடைந்திருக்கிறது.

இந்தியாவில் மதானுஷ்டானத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்ட எந்த ஸயன்ஸும் அந்தத் தேசத்திலே உண்டானதாகக் காணப்படுகிறது. மதத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்ட எந்த ஸயன்ஸையும் வேறு தேசத்திலிருந்து இந்தியர்கள் கற்றார்கள் என்று சொல்லக்கூடாது.

The Practical necessity for Geometrical studies no longer existed in India, when Hindus began to worship existed in India, when Hindus began to worship images in the Pauranic Age, and the setting up of sacred fires in the worshipper's house was discontinued, and the construction of altars was forgotten._(R.C.Dutt H.C. A.I-P. 132)

"ப்ராசீநகாலங்களில் ஒவ்வொரு க்ருஹங்களிலும் அக்நிஹோத்ராதிகள் நடைபெற்று வந்ததால், அதற்காக வேதி முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக் கணிதசாஸ்த்ர ஸம்பந்தமான எல்லா அம்சங்களையும் எல்லோரும் தெரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு புராண காலங்களில் வைதிகமான அக்நிஹோத்ரம், சயனம் முதலியவை மறைந்து ஜனங்கள் விக்ரஹாராதனையிலேயே ஈடுபட் ஆரம்பித்த காலத்தில் அக்நிஹோத்ராதிகள் மறைந்ததுபோல் அதன்வேதிகளை நிர்மாணம் செய்ய ஏற்பட்ட ஸயன்ஸும் மறைந்துபோய்விட்டது."

இந்த ஸூத்ரம் வெகு கடினம். எளிதாக அர்த்தமாகாது. இதற்குக் கரவிந்தர் செய்த பாஷ்யமும், ஸுந்தரடாஜீயவ்ருத்தியும் இருக்கிறது. ஆபஸ்தம்பருடைய கணிதத் திறமையை அறிய இதைப் படிக்கவேண்டும்.

ஆபஸ்தம்ப ஸ்ம்ருதி

ஆபஸ்தம்ப மஹர்ஷி ஸூத்ரரூபமாக க்ரந்தங்களைச் செய்ததுடன் நிற்கவில்லை. முற்றிலும் ச்லோகரூபமாக ஸ்ம்ருதியையும் செய்திருக்கிறார். இது "ஆபஸ்தம்பஸ்ம்ருதி" என்ற

பெயரால் ப்ரஸித்தமாயுள்ளது. விக்ஞானேச்வரர், அபரார்கர் முதலிய ப்ராசீனநிபந்தனகாரர்களும், மற்றவர்களும் ஆபஸ்தம்ப ஸ்ம்ருதிவசனங்களைப் பல விடங்களில் ப்ரமாணமாக எடுத்துள்ளார்கள். இந்த ஸ்ம்ருதியில் ப்ரகீர்ண தர்மங்களும், ப்ராயச்சித்த விசேஷங்களும் முக்யமாக ஆபஸ்தம்பரால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆபஸ்தம்பரின் காலம்

அவருடைய தேசகாலாதி விஷயமாகச் சிறிது சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆபஸ்தம்பருடைய காலம் எது, அவர் எந்தத் தேசத்தில் இருந்தார் என்பதைப் பற்றி சரித்ர விமர்சகர்களுக்குள்ளேயே நிலையான அபிப்ராயமில்லை. கால, தேசங்களை நிர்ணயிக்க ஸரியான ஆதார மெதுவுமில்லை. ஆகையால் சரித்திரகாரர் தங்கள் ஊஹத்தினாலும் கற்பனையினாலும் சில முடிவுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவை வைதிகமதஸ்தர்கள் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை.

மாக்ஸ் முல்லர், (Max Muller) போன்ற மேற்றிசையாரும் அவர்களை யனுஸரித்த நம்மவர் சிலரும் ஆபஸ்தம்பருடைய காலம் கி.மு. 5-வது நூற்றாண்டு என் கிறார்கள். இதற்கு ஆதாரமெதுவும் காட்டப்படவில்லை.

வ்யாகரண ஸூத்ரகாரர் பாணிநி, பாஷ்யகாரர் பதஞ்ஜலி இருவருக்கும் ஆபஸ்தம்பர் முந்தியவரென்று தெரிகிறது. ஆபஸ்தம்பர் யூபஸம்ஸ்கார ப்ரகரணத்தில் "சுயெைநம் யவஊதீஹிஃ வெைாக்ஷதி" என்கிறார். இந்த ஸூத்ரத்தை பதஞ்சலி தமது பாஷ்யத்தில் அநுவாதம் செய்கிறார்.

பாணிநி ஸூத்ரத்தில் "வுராணவெைாக்தெஷு ஙூாஹணகூஷ்வெஷு" என்கிறதில் கல்பஸூத்ர ப்ரஸ்தாபமிருக்கிறது. மேலும் "வாராஶயபூ ஶிலாலிஹ்ாம் ஹிக்ஷுநட-ஸூசுயொஃ " என்கிற ஸூத்ரத்திலும் ப்ராசரபுத்ரரான பாராசர்யர் என்ற பாதாராயணரைக் குறிப்பிடுகிறார். பாடாராயணர் ஜைமினியின் ஆசார்யர். அந்த ஜைமிநியோ ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரத்தைப் பல விடங்களில் உதாஹரிக்கறார். ஆகையால் கல்பஸூத்ரங்கள், முக்யமாக ஆபஸ்தம்பகல்பம், பாணிநிக்கு முந்தியதென்று சரித்ர விமர்சகர்கள் பலர் ஊஹிக்கிறார்கள்.

யாக்ஞுவல்கர் தமது ஸ்ம்ருதியில் ஆரம்பத்தில் "யஊவஸ்தஙஊஸம்வதபூாஃ" என்பதால் ஆபஸ்தம்பரைத் தர்மசாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகராக நிர்த்தேசிக்கிறார். மீமாம்ஸா ஸூத்ரகாரராகிய ஜைமிநி பற்பல விடங்களில் ஆபஸ்தம்பஸூத்ரங்களை அப்படியே உதாஹரிப்பதைப் பார்க்கிறோம். பலவிடங்களில் ஆபஸ்தம்ப அபிப்ராயங்களை பூர்வபக்ஷமாகவும், சிலவற்றை ஆதாரப்ரமாணமாகவும் ஜைமிநி எடுத்துக்கூறுகிறார்.

'நாஸெஸ்ஹா$^{ம்}$ ஈாசிம் கூாைாகுந வயஸொ ஷஹநுதெ'

என்ற ஸூத்ரத்தில் அநுபதிக்கிறார். இதுபோல்

“நதஞூம் ஸூகெஷூளு நக்ஷகுூ விதூயஜூஃ ஹ்ஷகூாய வியாநாஉநஜூம்ஸுாகூ ।
தூஷுவதூ ஸம்வுுவுாநாகூ । வுதிஷிஜிூயெ உ உஸூநாகூ । கூயூஊுவுவிரொயெzயூா ஙஷியாநு”

இத்யாதி அநேக ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரங்களை ஜைமினி அப்படியே அநுவதிக்கிறார். இதனால் ஆபஸ்தம்பர் ஜைமிநி காலத்திற்கும் முந்தியவரென்று தெரிகிறது.

யக்ஞவல்க்யர் ஸ்ம்ருதியில் ஆபஸ்தம்பருடன் பராசரையும் சேர்த்துக் கூறுவதால் ஆபஸ்தம்பர் பராசரஸமகாலமோ, அதாவது வ்யாஸருக்கும் முந்திய காலமோ, என்று நினைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. இதனால் கலியுகத்திற்கு முன்பு ஆபஸ்தம்ப காலமென்பது வைதிகர்கள் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. லாகூரைச் சேர்ந்த டாக்டர் பகவத் தத்தர் என்பவர் கலி 450-ல், அதாவது கி.மு. 4550-ல் ஆபஸ்தம்பர்காலம் என்று கூறுவதும் கவனிக்கத்தக்கது. இவர் நிர்ணயப்படி ருஷிகளின் காலம் கலி 450 வருஷத்துடன் முடிந்துவிடுகிறது. பிறகு கலியில் ருஷிகளே கிடையாது. ஆபஸ்தம்பர் கலியில் இருந்தார் என்பதற்கு "தஸூாஉூஷெஹ்ா நாவரெஷு ஜாயநுதெ" **என்பதால் "கலியில் நியமாத்ய-யனமில்லாத காரணத்தால் ருஷிகள் தோன்ற மாட்டார்கள்" என்று அவருடைய ஸூத்ரத்தையே ப்ரமாணமாகக் கூறுவதும் பொருந்தாது. கலியில் ஏற்படப்போகும் நிலைமையை அதில் கூறினாரேயல்லாது தாம் இருந்த காலத்தின் நிலைமையைக் கூறியதாக எண்ணமுடியாது.**

உபநயநகாலம் முதல் ஒவ்வொருவரும் தம் குல கோத்ர ஸூத்ராதிகளைச்சொல்லி, தாம் இன்ன சாகையைச் சேர்ந்தவரென்றும் இன்ன ருஷியின் ஸூத்ர தர்மப்படி நடப்பவரென்றும் சொல்லுகிறோம். ஆபஸ்தம்பஸூத்ர:- ஆச்வலாயனஸூத்ர:- போதநாயநஸூத்ர:- இத்யாதி ஸூத்ரங்களைக் குறிப்பிட்டு அந்த ஸூத்ரப்படி நடப்பவனென்று அக்நிஸாக்ஷியிலும், ப்ராம்ஹண ஸமூஹ ஸந்நிதியிலும், ஆசார்ய ஸந்நிதியிலும் உறுதிமொழி யளிக்கிறோமல்லவா? ஆபஸ்தம்பஸூத்ராநுஷ்டானம் செய்கிறவனென்று ஒவொரு ஸந்தர்ப்பத்திலும் உத்கோஷிக்கும் நாம் ஆபஸ்தம்பரைப் பற்றியோ, அவருடைய ஸூத்ரங்களைப் பற்றியோ என்ன அறிந்துள்ளோமென்பதை ஒவ்வொருவரும் யோஜித்துப் பார்க்கவேண்டாமா? அவருடைய ஸூத்ரங்களில் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்பதையாவது நம்மவர்கள் அறியவேண்டாமா? நல்ல வேளையாக ஸ்ரீமதாசார்ய பாதாள் நியமனத்தால் விசேஷமாக நடத்தப்படுகிற வேத தர்ம சாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபா ப்ரசாரபலனாக இனி இந்தக் குறை நீங்குமென்ற சின்னம் தோன்றியுள்ளது. இதுவரை ஆலஸ்யமாக இருந்தவர்கள்கூட, தர்ம ஸூத்ராத்ரிகளில் உள்ள விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முற்பட்டிருப்பது ஸந்தோஷாஸ்பதமாயிருக்கிறது.

அக்நி ஹோத்ரம்,

கோபால தேசிகாசார்யார்

குறிப்பு: ஆபஸ்தம்ப தர்மஸூத்ரம் - ஸூத்ரம் மாத்ரம் க்ரந்தலிபி, தமிழ் உரையுடன் விலை ரூ. 4-0-0 தபால் சார்ஜ் வேறு.

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced with the Blessings of Pujyasri Chandrasekharendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji in the year 1942 with the objective of protecting and propagating the Dharmas through various means including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda Sammelans and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities, with the Blessings of Pujyasri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji.

As ordained by His Holiness Sri Sankara Vijayendra Saraswati Shankaracharya Swamigal, Shri Kanchi Kamakoti Peetham, reprinted by Sri V.N.Gopalakrishna Rao. Similar articles including this reprint can be accessed at Kanchi Kamakoti website: http://www.kamakoti.org/